

புத்தகத்தில் ஒரு புரட்சிமூலம்

புதிதில் ராஜா

உணர்வு

உயிர் இல்லாத சிலைக்கு
உருவம் எதற்கு? உயிர்
இல்லாத நிழலுக்கு
உருவம் எதற்கு?
காதலை புரிந்துகொள்ளாத
மனிதருக்கு பூமியில்
இடம் எதற்கு?

நீதானே என் உயிர்

பார்வையில்லாமல்
பார்க்க முடியாது
கால்கள் இல்லாமல்
நடக்கமுடியாது
கைகளில்லாமல் எதுவம்
செய்ய முடியாதுன்னு நீயே
சொல்லியிருக்கிறாய்
அப்ப என் இதயமில்லாமல்
நான் எப்படி உயிர்வாழ
முடியும்?

கண்ணீர்

கொட்டும் மழைகூட
வறண்டு போகலாம்
ஆனால்,
வறண்டுபோகாதது உனது
கண்களின் கண்ணீர்.

கண்கள்

கடலையே கண்களால்
கைது செய்து இருக்கிறாய்
நீ அழுகிறபோதுதான்
கரைகளையும் கடலையும்
காண முடிகிறது.

கொலுசு

என்னை தினமும்
காலையில் எழுப்புகிற
கீதமே என் மனைவின்
கால் கொளுசுதான்.

நினைவுகள்

என் நினைவை
இழந்து போகிறேன்
என்னவளை மறக்க
நினைக்கும்
போதெல்லாம்.

நீ

வார்த்தைகளை
வம்புக்கு இழுத்து
நூலில் கோர்த்து
எழுதப்பட்ட கவிதை நீ!

சிலை

சிந்தனை உளிகளால்
சிறுக சிறுக
செதுக்கப்பட்ட,
சிலை ஓவியம் நீ!

மனைவி

எனது அன்புகூட
பொய்யாயிருக்கலாம்
உனது அன்பு உண்மை
நான் பல சந்தர்ப்பங்களில்
உணர்ந்து இருக்கிறேன்.

மௌனிக்கிறேன்

முகம் சுழிக்க வைக்கும்
வார்த்தைகளும் முள்ளாய்
குத்துகிற கோபங்களும்
முரண்பட்டு போய்
நிற்கும்போது
மௌனிக்கிறேன்!

அவள்

அவள் ஈரக் கூந்தலால்
தலைக்கோதி நிற்க
வஞ்சகமாய் உடுருவிய
ஈரக்காற்று
தோட்டாக்களால்
என்னை துளைத்து
செல்கிறது காற்று.

நீ திர்மநிதுகோல்

நீ என்னை மறந்து விடு
என்கிறாய்
என் மனமோ
நான் மரணித்து விடுகிறேன்
என்கிறது
இனி நீதான் சொல்லவேண்டும்
நான் மறப்பதா இல்லை
மரணிப்பதா என்று!

என்னை ஏன் பிடிக்கவில்லை...?

உனக்கு பிடிக்கின்ற
அனைத்தும் எனக்கும்
பிடிக்கின்றது
என்னைமட்டும் ஏன்
பிடிக்கவில்லை.

வாழ்கையில்

தொலைத்த எனது
முகவரியை தேடிக்
கண்டுபிடித்தேன்
உனது வருகைக்கு பின்!

அழகு கண்ணாடி

உனது அழகை நான்
பார்த்து ரசித்ததை விட
நமது வீட்டு
கண்ணாடிதான் அதிகம்!

முத்தம்

உன் ஒரு முத்தத்துக்காக
ஓராயிரம் முறை
சிறையில் இருப்பேன்
உன் மனச்சிறையில்.

வாழ்க்கை எனும் புத்தகம்

என் புத்தகத்தில் எனக்கு
பிடித்த சில பக்கங்கள்
உன் வரவுக்கு பின்...

நீதான் காயப்படுத்தியது

பெண்
காயப்பட்டவருக்குதான்
தெரியும் வலியின் வேதனை
என்னை
காயப்படுத்துதியேதே
நீதான்...

அழகு ஓவியம்

எத்தனை ஆயிரம்
ஓவியங்கள் இருந்தாலும்
எனக்கான சிறந்த ஓவியம்
நீதான்...

காற்று

கண்ணுக்கு தெரியாத
காற்று என் கண்ணத்தில்
முத்தம்மிட்டு சென்றது
என்னவளின்
சுவாசக் காற்று...

பார்வையில்

கல் தடுக்கி விழதா நான்
உன் பார்வை தடுக்கி
விழுந்தேன்
மண்ணில் அல்ல
உன் மனதில்!

கடிகாரம்

பன்னிரண்டு மணிக்கு
உன் வரவுக்காக நேரமே
நேரமெடுத்து
காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இதயம்

என் இதயம் துடிக்க
மறுக்கிறது மரணத்திற்கு
சில நிமிடம் முன்பு...

முத்தம்

தீட்டிப்பார் வண்ணம்
என்கிறது உனது கன்னம்
தீட்ட உதறுகிறது எனது
உதடு கைகள்.

பூ

அதிகாலையில் அழகாக
இருந்தவளோ அந்தியில்
கிறங்கிப்போனவளோ
உயிருடன் இருந்தாய் ஓர்
இடம் உயிரில்லாமல்
திரிந்தாய் பல இடம்.

பாதங்கள்

அகழ்வாராய்ச்சியில் தேடி
எடுக்கப்பட்டது உனது
பாத சுவடுகள்!

இரத்த மை

அவளைப்பற்றி எழுத
நினைத்தேன்
எனது ரத்தம் கூட
ஆர்ப்பரிக்கிறது
பேனாவில் மையாக!

முத்தம்

எப்பொழுது
சாப்பிட்டாலும் திகட்டாத
இனிப்பு உன் முத்தம்.

ஏன் கோபம்...?

**கசப்பான வார்த்தைகளை
நீ பரிமாற
இனிப்பாய் உண்கிறது
எனது செவிகள்.**

விரக்தி

காதலின் திருமணம்
கருணைக் கொலை
செய்தேன்
நெஞ்சுக்குள்
எனது ஒருதலை காதலை.

மரங்கள்

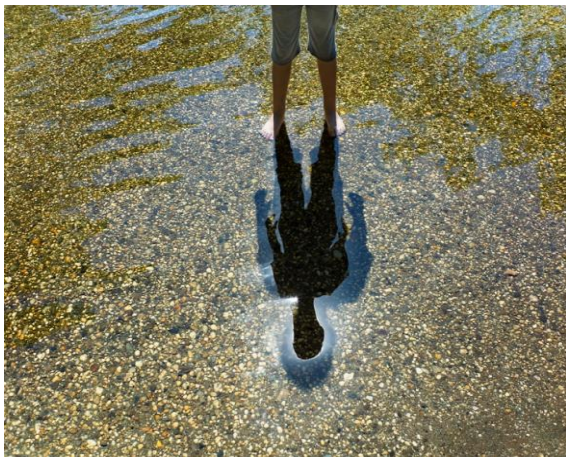
அனைவரும் வருக
மழைக்காக
மரங்கள் நடத்தும்
இலையுதிர் கால
போராட்டத்திற்கு...

இதயம்

என் இதயத்தை காணவில்லை
நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு
நட்சத்திரங்களின்
துணைகொண்டு
வானில் பார்த்தேன்
நான் பிடிப்பதுற்குள்
போய்விட்டது
நாளாவரை
காத்திருக்க வேண்டும்!

நிழல்

நெடுந்துரமாய் நடந்தும்
எத்தனை
அடிப்பட்டாலும்
வலிக்காதவன்
பின்தொடர்ந்து
வருகிறான்...

மேகங்கள்

பள்ளங்கள் இல்லாமல்
தேங்கி நிற்கும்
நீர்நிலைகள்
மேகங்கள்!

மின்னல்

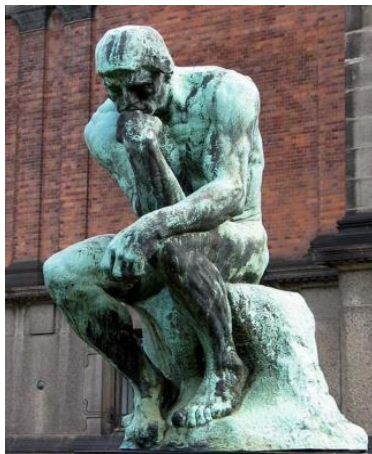
பல இசைக்கருவிகள்
தரும் சத்தத்தை விட
ஒரு சில விநாடி வந்தாலும்
நீ எழுப்பும் சத்தம் பல
ஆயிரம் இசையை
எழுப்புகிறது.

மழை

மண்ணில் படாத
மழைத்துளி மாசு
அடைந்து விழுகிறது
மண்ணில்.

மௌனப் பார்வை

சிதிலம் அடைந்த
சிலைகளைப் போல்
சிதைக்கபடுகிறேன்
சிந்தனைகளால்.

அம்மா

என் வாழ்நாளில்
நான் பார்த்த
முதல் ஓவியம்
என் அம்மா போட்ட
கோலம்...

எழுத்துக்கள்

எலிப்பொறியில்
சிक्கிக்கொண்ட
எலியைப்போல்
என்னிடம்
சிक्கிக்கொண்ட
எழுத்துகள்.

கோலங்கள்

காலையில் கோலம்
போட வெளியே
சென்றேன். என்னை
வரவேற்க மேகங்கள்
அணிவகுத்து நின்றன
மழைத்துளிகள் வந்து
புள்ளிவைத்து சென்றன!

காடுகள்

மனிதனின் மிச்சம்
பறவையின் எச்சம்
இயற்கையின் மகன்.

பிரிவு

நான் எழுத நினைக்கும்
போதெல்லாம்
பிரியா விடைபெற்று
செல்கிறது
என் கற்பனை.

குருவி

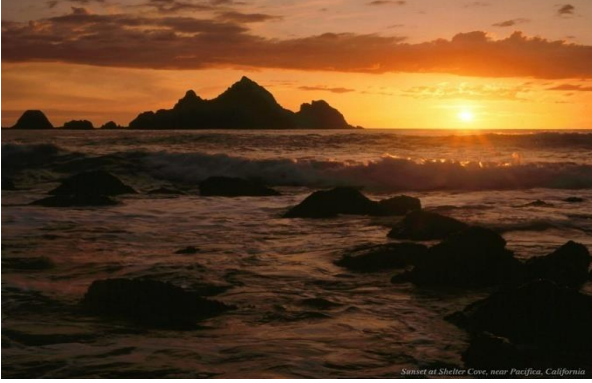
ஒரு நாரில் ஆரம்பித்து
இன்று மாபொருடும்
அரண்மனையை
கட்டியிருக்கிறது!

நட்சத்திரம்

வானில் விவசாயம்
செய்யப்போகிறேன்
நட்சத்திர விதைகளை
விதைத்திருக்கிறேன்
ஆஹா! அழகாய் பூத்துக்
குலுங்குகின்றன
அறுவடை செய்ய
மனதில்லை.

சூரியன்

நான் வரைய நினைத்த
ஒவியத்தை விட
நீ அழகாக வரைந்து
இருக்கிறாய்!
உன் ஒளி ப்ரஷ்களால்
காலையும் மாலையுளும்
சூரியன்.

சூரியன்

ஓசோன் படலத்தை
உடுருவி மேகத்தை
கிழித்து எறிந்து என்னை
சுட்டு எரிக்கிறாய்
ஒளிக்கதிர்களால்.

கவிஞன்

கவிஞனை திருமணம்
செய்தேன். அவன்
என்னிடம் பேசுவதைவிட
கற்பனைகளிடமும்
எழுத்துகளிடமும்தான்
அதிகம் பேசுகிறான்!

மேகங்கள்

எனது ஊர்வலத்தின்
போதுதான் மேகங்களும்
ஊர்வலமாய் வருகிறது.

தீவு

தனித்து
விடப்பட்டவளின்
தனிந்நிடாத கண்ணீர்
கடல் நீர்.

ஏரிகள்

என்னை புதைக்க
பல இடங்களில் பள்ளம்
தோண்டப்படுகிறது
நீங்கள் என்னை மட்டும்
புதைக்கப்படவில்லை
பல உயிரினங்களை
கொலை செய்யப்
போகிறீர்கள் என்பதுதான்
உண்மை.

வண்ணத்துப் பூச்சிகள்

பூ மிது

வண்ணத்துப்பூச்சிகளின்
படையெடுப்புகளால்
தாக்கப்படுகிறேன்
பூச்சிகளின் உதடுகளால்,
கைது செய்யப்பட்டு
சில நிமிடம் விடுதலை
செய்யப்படுகிறேன்...

கண்கள்

விழித்திருக்க விழித்திருக்க
எனது கண்களின் ஆயுள்
குறைந்துக்கொண்டே
இருக்கிறது...

மழை

என்னை
என் அன்னையோடு
கொண்டுபோய் சேர்க்க
வறுமையில் வாய் திறந்து
காத்திருக்கிறது
ஆறுகள்...

தங்கச் சங்கலி

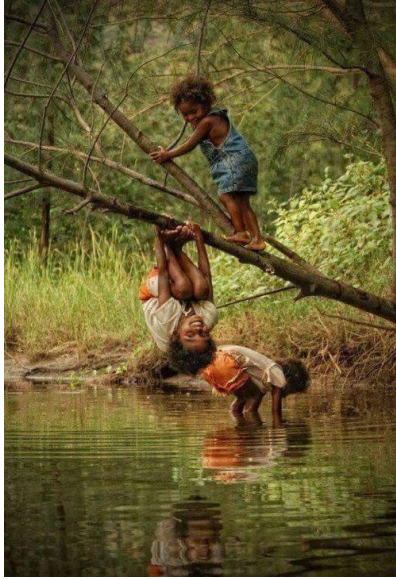
கழுத்து எனும்
ஊரிலிருந்து மார்பு எனும்
ஊருக்கு புதுதாய்
போடப்பட்ட ஒருவழி
இரயில்ப்பாதை...

ஒய்வு தேவை

பெண்ணாய்
பிறந்தவளுக்கு
ஒய்வு என்பது
மரணத்தில்தான்...

பிள்ளைகள்

உலகில் எது விலைவுயந்த
செல்வம் என்றால்
தான்பெற்ற
பிள்ளைகள்தான்.

மின்மினிப் பூச்சிகள்

எரிபொருள் இல்லாமல்
இழக்கப்படுகிறது
ஜெனரேட்டர்கள்
இருட்டு நேரங்களில்
நடமாடும் தெருவிளக்கு.

மரக் கட்டில்

எமது உறவுகளோடு உரசி
வாழ்ந்துகொண்டு
இருந்தவனை இன்று
நடைபிணமாய் நிற்க
வைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

சோகம்

இப்போ நான் அழுதால்
யாருக்கும்
தெரியப்போவதில்லை
நெஞ்சினிலேறிய காயம்
கண்கள் நிறைய கண்ணீர்.

பசி

உணவு கையிருப்பு
இருக்கிறதா
இல்லையா என்று
தெரிந்துகொள்வதில்லை
பசிக்கமட்டும் தெரிந்து
கொண்டிருக்கிறாய்...

கடைசி ஆட்டம்

கருக்குழியில் இருந்து
பெரிய குழியில்
இறக்கி வைத்தால்
ஆடாத ஆட்டமெல்லாம்
ஆடுகிறான்
ஆறடி குழியில்
இறக்கிவைத்தால்
அசையாமல் இருக்கிறான்...

நிலா

சத்தமின்றி முத்தமிடு
அனைவரும்
உறங்குகிறார்கள்...

பறவைகள்

அரசங்கமிடம்
முறையிட்டுயிருக்கிறேன்
சிலைகளுக்கு பக்கத்தில்
கழுவறை
அமைக்கசொல்லி
பறவைகள் எச்சமிட.

ஆறுகள்

கட்டுக்கடங்க
காட்டாறு தான்
காதல் மடலை
அனுப்புகிறது
இலைகள் மூலம்
கரைகளுக்கு...

வானம்

கவிஞன் ஆக
வேண்டுமென்று
நினைத்தேன் அதற்குள்
வானம் வம்புக்கு
இழுக்கிறது!

மீன்

மரணம் வந்தது புழு உருவத்தில்
என்னை எந்த இடுகாட்டில்
புதைப்பான் என்று
தெரியவில்லை. தெருத்தெருவாக
ஊருராக தேடுகிறான்
இடுகாடு கிடைக்குமா என்று
புதைக்கப்படுகிறது
மனித இடுகாட்டில்.

கொடிகள்

கொடிகள் படர்ந்து ஏறவே
அச்சப்படுகிறது
எங்கு பார்த்தாலும்
மின் கம்பிகள்.

மழை

காலையில் அலுவலகம்
சென்று கொண்டிருந்தேன்
திடீரென்று வழி மறித்து
என்னை தாக்கிவிட்டு
சென்றது மழை!

மழை ஓவியம்

வானம் என்ற காகிதத்தில்
மழை ஓவியத்தை
வரைந்தேன்
அதை மழைக்காலங்களில்
மட்டும் பொது மக்கள்
பார்வைக்கு வைத்தேன்.

சுமைதாங்கி கல்

எவ்வளவோ சுமையை
ஏற்றினாலும் சுகமாக
சுமக்கிறது சுமைதாங்கி
கல்!

மின்மினிப் பூச்சி

இடி இடிக்கும்போது
சிதறி விழுந்த
துகள்கள்
மின்மினிபூச்சி.

பூ + பூச்சி

என்னை
கலங்கப்படுத்த
ஒரு கருவண்டு
சுற்றுகிறது.

புனிதம்

இவ்வுலகில்
புனிதம் என்று
ஒன்று கிடையவே
கிடையாது
தாயின் அன்பை தவிர.